

مقدمه

کار و انسان، دو جزء اصلی و تفکیک ناپذیر زندگی هستند که باید به گونه ای متناسب با یکدیگر برنامه ریزی شوند. عدم تطابق و تناقض میان توانمندیهای انسان و نوع کاری که او انجام می دهد یا مسئولیتی که بر عهده وی نهاده می شود، سبب بروز مسائل و مشکلات بسیاری می شود که از آن جمله می توان به رخداد حوادث و بیماریهای ناشی از کار و پایین بودن بهره وری نیروی کار اشاره کرد.

ارتباطات موجود بین انسان، محیط و محصول روز به روز بیچیده تر می شود. شاخه ای از علوم روز که با تکیه بر جوانب علمی این روابط، آن را بررسی می کند، علم «ارگونومی» است. «ارگونومی» سعی در ایجاد ارتباطی صحیح و متناسب بین «شغل و شاغل» و «عمل و عامل» دارد.

از سوئی بازده مقید تولید را به بالاترین سقف ممکن می رساند و از سوی دیگر در سایه ارتباطات هماهنگ و مناسب بین انسان، محصول و محیط، درصد مواظبت از سلامتی فیزیکی، جسمی و روحی شخص بر می آید.» (دستاورد، ارگونومی، ص ۶۲).

بعارت دیگر علم ارگونومی، دانشی است که از توسعه علوم انسانی پدید آمده را با مشاغل، سیستمها، محصولات و محیط‌های گوناگون با در نظر گرفتن توانایی‌های جسمی و فکری و محدودیتها و علاقه انسانها تلقیق می کند.

۱. Ergonomics

همچنین از این علم جهت کاهش فشار کار و خستگیهای بیهوده، استفاده می گردد. از این رو ضمن سهولت در کار، کارآئی نیز افزایش پیدا می کند و در نتیجه تولید اضافه می گردد. از دیدگاه تاریخی تا پیش از سال ۱۹۵۰ میلادی هنوز ارگونومی به عنوان دانش مستقلی مطرح نشده بود. در سالهای دهه ۱۹۵۰، این دانش، به عنوان دانشی مستقل و جداگانه به رسمیت شناخته شد.

انجمن پژوهش ارگونومی در سال ۱۹۵۰ بنا نهاده شد. در آمریکا، انجمن عوامل انسانی در سال ۱۹۵۷ بنا نهاده شد. در همین سال اولین نشریه در زمینه ارگونومی به چاپ رسید و در سال ۱۹۵۹ نیز انجمن ارگونومیک بین المللی تأسیس گردید. سال ۱۹۶۱، نخستین همایش انجمن بین المللی ارگونومی در سوئی برگزار شد. امروره این انجمن نزدیک به ۱۵ هزار متخصص ارگونومی در ۴۰ کشور را زیر چتر خود دارد. «انسان، آنtrapومنتی، ارگونومی و طراحی» استغن فیزیت، ص ۹.

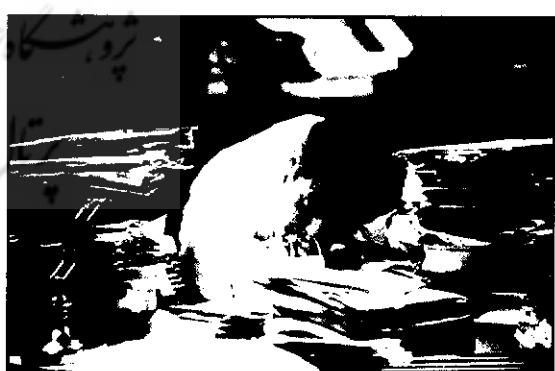
.۱. Ergonomics Research society

.۲. Human Factors Society

در روزهای ابتدائی تأکید بر بهره وری انسان و ظرفیت کاری او بود، ولی به مرور که این علم بارورتر شد، اهداف بنیادی دیگری شناسایی شدند، مانند تدارک محیط‌های کاری سالم تر و بهداشتی تر و بهینه سازی کیفیت زندگی انسانها.

علم ارگونومی شامل رشته‌های علمی نظری پزشکی، نیزیولوژی کار، آناتومی، مردم شناسی، انسان سنجی (سنجهای) و اندازه گیریهای مربوط به ابعاد و اجزای بدن انسان جهت ارائه طلاعات لازم برای طرح ماشین و همچنین تعیین ظرفیت بدنی انسان در ارتباط با حمل بار ای باشد و همه این رشته‌ها سعی در انسانی تر کردن تمام سطوح و فضاهای زندگی و کار دارند.

صمد زارعی

رویکردی مردم شناختی بر علم

کوچک

توجه به ارتباط‌های چندگانه میان انسان و محیط ممکن است تداعی کنده اصطلاح سیستم انسان‌ماشین و یاد مقیاس و سیعتر سیستم اجتماعی-تکنولوژیکی درآذهان باشد.

(انسان، آنtrapوپومتری، ارگونومی و طراحی، فیزیت استفن، ص ۱۴).

توانایی‌های علم ارگونومی

لیست طولانی از موارد مطالعاتی (Case Studies) و نمونه‌ها وجود دارند که توانایی‌های بالقوه این علم را نشان می‌دهند که برای مثال دونمنه از این موقیت را در موارد ذیل ملاحظه می‌فرمایید:

شرکت اوری دینسون ۷۰ میلیون دلار خالص در مدت ۲ سال و نیم عاید شد (۱۹۹۵-۱۹۹۶). این سود به سبب تقلیل هزینه‌های درمانی، افزایش بهره وری و انسجام و یکپارچگی در ساختار سازمانی شرکت پدیدار گردید.

و یا برای نمونه ابراساس اعلان اتحادیه کارگران تجاري و غذائی شرکت کفس روینگ برنامه ارگونومی خود را به اجراء آورد، پس از اجرا در آمدن برنامه ارگونومی یمه درمانی کارکنان تا ۷۰٪ تقلیل پیدا کرد و همچنین روزهای غیبت کارکنان تا ۷۹٪ پائین آمد («قدمه‌ای کوتاه بر ارگونومی»، ص ۲).

دانش ارگونومی همراه با صنعت، فاکتورهای مختلفی را که در ارتباط با محیط، ماشین و انسان است، مد نظر قرار می‌دهد که به برخی از آنها با توجه به تحقیقی که نویسنده مقاله، در این زمینه در یکی از کارخانجات تولید مصالح ساختمانی انجام داده است می‌پردازیم:

۱- توانایی‌های جسمی و روانی

میزان کار ارائه شده از سوی فرد به میزان بهره مندی از توانایی‌ها بستگی دارد. بنواین مثال شخص کورنگ قدرت تشخیص رنگهار اندازد، افراد ضعیف توانایی انجام دادن کارهای سنتی را بطور مدام ندارند.

هنگامیکه تواناییها و میزان عملکرد فرد را نسبت به کار انجام شده مورد بررسی

تعريف علم ارگونومی

واژه ارگونومی، تلفیقی از دو واژه یونانی ارگو (به معنی کار) و نوموس (به معنی قانون) است. (این واژه، نخستین بار در سال ۱۸۵۷ میلادی به وسیله فردی بنام وجسیچ جاسترزبوسکی در یک روزنامه لهستانی بکار برده شد. در آمریکا، مهندسی عوامل انسانی یا عوامل انسانی، متراff و واژه ای ارگونومی داشته شده است.) (مهندسی عوامل انسانی در صنعت و تولید، هلاندرمارتن، ص ۲).

ebowskiz Economics. ۴. Wojciech Tr

Ergo Human Factors engineering

.۳ Nomos ۶. Human Factors

از ارگونومی تاکنون تعاریف متعددی ارائه گردیده است. از جمله در فرهنگ آکسفورد آمده:

«ارگونومی عبارتست از مطالعه کار و شرایط کاری به منظور بهبود کارآئی انسانها»

Oxford Advanced Learner's Dictionary Page ۶۴

منظور از ارگونومی عبارتست از «سعی در تطبیق و هماهنگ کردن محیط‌های کار و سیستمهای تشکیل دهنده این محیط‌ها با حدود و ظرفیت‌های فرهنگی، اجتماعی، روانی و جسمی انسان، به منظور رسیدن به یک بازده مناسب تولیدی» (دستاورده، ارگونومی، ص ۶۵) البته «مفهوم کار بایستی محدود و سیعی از رفتار انسان را در برگیرد و تها به وظیفه ای که فرد در یک حرفه خاص انجام می‌دهد محدود نگردد، بلکه تمام اعمالی را که وی هنگام بیکاری و فعلیت‌های داخل خانه انجام می‌دهد را اینز شامل شود.

همین طور مطالعه محیط کار باستی نه تنها محیط فیزیکی و اشیاء (نظیر ماشینها، اسباب و اثاثیه و ابزار آلات و...) بلکه فاکتورهای روانی نظیر بار فکری، جریان و پردازش اطلاعات و تعاملهای اجتماعی با سایرین را در برگیرد.

از قسمت مواد اولیه تحت عنوان «اردوگاه کار» و از قسمت کارتون بندی عنوان «بهشت کارخانه» یاد نمایند. لذا با تغییر میزان مدت استراحت قسمتهای مختلف با توجه به سنگینی کار آنها تو ان خستگی را از آنان دور نمود.

همچنین بدلیل عدم تأمین نیازهای مادی کارگران و اینکه مجبور بودند به اضافه کاری و شبکاری مبادرت ورزند خستگی آنها دو چندان شده بود.

برای مثال کارگران سورتجی (کارگرانی که وظیفه درجه بندی محصول را بر عهده دارند) بدلیل اضافه کاری و شبکاری و در نتیجه عدم استراحت کافی، بارها و بارها اشتباهما مخصوص درجه یک را بعنوان مخصوص درجه دو و یا مخصوص درجه دو را به عنوان مخصوص درجه سه، درجه بندی نموده بودند و همین مسئله نهایتاً زیانهای اقتصادی قابل توجهی را برای کارخانه مورد نظر به بار آورده بود.

۳- سن

با بالا رفتن سن، میزان فعالیت، قدرت تشخیص، قدرت ادارک، میزان دقت و موازنیت ذهن آدمی دچار یک سری اختلالات و عوارض می‌شود و افت محسوسی را نشان می‌دهد. در کنار این مسائل و مشکلات متعددی که انسان با بالا رفتن سن با آن درگیر است، توسعه سراسام اور تکنولوژی و امکانات تکنیکی، حساسیت وابستگی مستقیم انجام دادن کار را لازم گرفته است و میزان توانیهای جسمی و روحی و تجربیات فردی از حساسیت کمتری برخوردار می‌باشد.

برای مثال در قسمت کوره کارخانه، شاهد کارگران مسنی بودیم که بدلیل بالا بودن سن، تحمل حرارت کوره‌ها برای آنها مشکل بود. لذا ترجیحاً باید در اینگونه قسمتهای کارگران جوانی استفاده نمود که ظرفیت‌های بالاتری را برای تحمل اینگونه حرارتها دار امی‌باشند.

۴- تأثیر صدابر روابط اجتماعی انسان

کسانی که در محیط‌های پرسرو صدا کار می‌کنند به مرور زمان دچار یکسری اختلالاتی در روابط و معاشرتهای اجتماعی خود می‌شوند. اختلال در تصمیم گیریها، بی‌قراری و بروز رفتارهای عصبی، حواس پرتی و بی توجهی به قول و قرارها، رنجاندن نزدیکان و دوستان به طور ناخواسته، و در مجموع بروز رفتارهای ناهمانگ که حکایت از این اختلالات می‌کند. برای مثال در کارخانه، بعلت سرو صدای زیاد در بعضی از قسمتهای همچون قسمت مواد اولیه و پرس، کارگران برای برقراری ارتباط با یکدیگر (تصورت گفتاری و شنیداری) مجبورند با یکدیگر در محیط کار با صدای بلند صحبت کنند و این عمل باعث پیادیش رفتار جدیدی در آن گردیده است به گونه‌ای که حتی در امکانی که آرام است سرو صدای زیادی هم ندارد، با صدای بلند صحبت می‌نمایند.

بعارت دیگر، سرو صدای زیاد باعث بوجود آمدن یک ویژگی ثانویه در آنان گردیده است.

۵- بهینه سازی کارکنان

یکی از اساسی ترین مسائل نامشهود در کار اجرائی کارکنان، پندار آنان از مدیریت است. رابطه ضعیف بین کارکنان و مدیریت بخودی خود در کار کارکنان اثر منفی داشته که هم بهره‌وری و هم کیفیت محصول را تقصیان خواهد بخشید.

و مقابله قرار می‌دهیم، متوجه یک هماهنگی در این ارتباط می‌شویم؛ لذا برای موقوفیت کار، باید نسبت بین کار مورد نظر و تواناییهای فرد را سنجید و ناید کاری فراتر از ظرفیتش، به او اگذار نمود که بطور طبیعی از انجام دادن آن باز بماند. همچنین برای آنکه علاقه به کار و تولید را بیشتر کنیم، باید تواناییها در راستای انجام دادن عمل دلخواه شخص هدایت شود و میل باطنی مشتی برای انجام آن بوجود آید.

برای مثال مسئول تحقیق در کارخانه مذکور بارها شاهد بود که برخی از کارگرانی که مسئول جایجا کردن دستگاه سوزن (دستگاهی که بوسیله آن کاستهای حامل محصول حمل می‌گردد) بودند، از نظر قد و قامت کوتاه و دارای جثه نسبتاً کوچکی بودند و از توانایی لازم برای جایجا کردن دستگاه مزبور برخوردار نبودند و گاهی اوقات مشاهده می‌شد، کارهای ساده‌تر را بر سرپرستان به دوستان و آشنايان خود می‌دهند و کارهای سنگین تر را به کارگران دیگر داده و همین مسئله رفتار ایجاد این احساس در بین کارگران گردیده بود که با آنان به گونه‌ای منصفانه رفتار نمی‌گردد.

۲- خستگی

زايل شدن تدریجی توانایی انجام کار در شخص موجب بروز خستگی می‌گردد. لذا برای برطرف شدن آن هنگام انجام دادن فعالیت و تولید، گنجاندن زمان استراحت در زمانهای مشخص امری لازم و ضروری است. استراحت موجب می‌شود تا تواناییهای انجام دادن کار مجدد از جسم و روح فرد احیاء گردد. اگر توانیم خستگی را در فاصله‌های زمانی مشخص با استراحت کردن برطرف کنیم بدین طبق، بهره وری را افزایش خواهیم داد. ولی اگر خستگی به پیش از حد معمول افزایش یابد و باعث از بین رفتن تواناییهای جسمی و روحی و سست شدن بینی حرکتی و عملی شخص شود، این خستگی در فراتر از محدوده خود سیر می‌کند و احتیاج به آسایس و استراحت طولانی مدت را پدید می‌آورد. این خستگیها، بیماریهای روحی گوناگون را بینال خواهد داشت. به همین خاطر فاصله‌های زمانی فعالیت و استراحت اشخاص در محیط‌های مختلف باید با توجه به نوع کار و میزان عملکرد آنها، تعظیم شود و به گونه‌ای نباشد که سبب افت بازدهی یا ضعف جسمی شخص گردد.

خلاصه آنکه خستگی به میزان سنگینی کار و زمان انجام دادن کار بستگی دارد. با سنگین تر شدن میزان کار و با طولانی تر شدن زمان فعالیت، خستگی بیشتر بروز می‌کند و به همین سبب باید زمان استراحت فرد طولانی تر در نظر گرفته شود.

در این زمینه در کارخانه مذکور، شاهد قسمتهای مختلفی بودیم که از نظر نوع کار و میزان سختی کار در طیفهای مختلفی درجه بندی می‌گردیدند.

برای مثال نوع کار کارگران قسمت مواد اولیه، پرس و کوره کارخانه سنگین تر از کار کارگران قسمتهای لعب و کارتون بندی بود، اما همه آنها دارای ساعت استراحت یکسانی بودند.

در حالیکه کارگران قسمتهای مواد اولیه، پرس و کوره به زمان بیشتری جهت استراحت کردن نیازمند بوده و همین مسئله باعث گردیده بود که برخی از کارگران

حافظت انفرادی باید بیشتر روی راحتی آن تکیه کرد. زیرا کارگری که از ماسک یا دستکش حفاظتی استفاده می‌کند، چنانچه این وسائل برای کارگر ایجاد ناراحتی کند اور اخاسته نموده و از استفاده آن امتناع خواهد کرد.

لذا یکی از عوامل مورد قبول بودن وسائل حفاظتی، راحتی عمل با آن است» (ارگونومی، رجی ابراهیم، ص ۳۴۳۵)

برای مثال یکی از این وسائل حفاظتی اینمی، ماسکهای کاغذی بود که جهت در امان ماندن کارگران از گرد و غبار موجود در محیط کارخانه، در اختیار آنان قرار داده بودند، با این وجود یکی از هشتاد درصد کارگران کارخانه، بخصوص در قسمت مواد اوایله و پرس از آن استفاده نمی‌کردند و اصطلاحاً کارگران به این ماسکهای کاغذی «پوزند» می‌گفتند، چراکه از کیفیت مناسبی برخوردار نبودند.

بعنوان نمونه یکی از اشکالهای این نوع ماسکها این بود که ماسک مورد نظر مجرایی برای خارج شدن دی اکسید کربن دفع شده ازینی نداشت، ثانیاً گرد و غبار از طریق گوشهاهی آن وارد منطقه حفاظتی ماسک می‌گشت و یاد مرور دستکش حفاظتی که هر ماه دو جفت به کارگران داده می‌شد، بقدرتی کیفیت آنها پائین بود که در همان روزهای اویله که کارگران از آن استفاده نمی‌کردند، پاره می‌شد، لذا کارگران ترجیح می‌دادند آنرا به فروش برسانند که در این زمینه کارگری در سالن تولیدی که محقق در آن مشغول تحقیق بود، وجود داشت که این دستکشها را از کارگران جنپی چهار صد تومان (در سال ۱۳۷۵) خریداری می‌کرد.

هنگامی که پای صحبت مسئولین کارخانه می‌نشستیم، در جواب به این سوال که چرا کارگران از وسائل حفاظت فردی استفاده نمی‌کنند، به ما پاسخ می‌دادند آنها فرهنگ استفاده از وسائل اینمی و بهداشتی راندازند و جالب اینست که بدانیم همین سرپرستان و مهندسینی که چینی اظهاراتی را بیان می‌کردند، خود در هنگام کار در محیط کار از وسائل حفاظت اینمی استفاده نمودند.

خوب طبیعی است، وقتی کیفیت وسائل اینمی و بهداشتی ای که در اختیار کارگران قرار می‌گیرد، در سطح پائین باشد و سرپرستان و مهندسین کارخانه هم بعنوان الگوی کارگران از استفاده اینگونه وسائل احتزار جویند، در چین محیط کاری از وسائل اینمی و بهداشتی استفاده نخواهد شد.

نتیجه گیری

با توجه به اینکه این محقق تاکنون در کارخانه‌های متعددی به امر تحقیق مبادرت ورزیده است، تجربه نشان داده است که مدلسازه اکثر موضوعات ارگونومی نه تنها برای کارخانه‌ها، بلکه برای جامعه ناشناخته مانده و یا قابل قبول نیستند.

بنابراین استراتژی مهم برای ارگونومیستهای کشورهای در حال توسعه در ارتباط با موضوعات ارگونومی که برای جامعه ناشناخته و یا قابل قبول نیستند، یافتن تشابهاتی بین اصول ارگونومی و ارزشها و فرهنگی اینهاست.

لذا بهتر است، ارتباط بین اصول ارگونومی و ارزشها و برنامه‌های پذیرفته شده از طرف جامعه را پیدا نمود تا اجرای اینها که توریکی آسان گردد. بعارت دیگر برای اینکه ارگونومی در کشورهای در حال توسعه مورد قبول واقع شود. ارگونومیستها باید تلاش کنند تا مصاديقی برای افقکار و اصول ارگونومیکی در محدوده فرهنگ ملی خود همچون مذهب، داستانهای فولکوریک و ضرب المثل های ایناند. برای مثال در اسلام استفاده از مشورت برای حل مشکلات سفارش می‌شود، که از این بیان می‌توان بعنوان اساس و بنیانی برای ایجاد ارگونومی مشارکتی و اصلاح سازمانی در کشورهای اسلامی استفاده نمود.

منابع و مأخذ

۱- «اسنان، آنرپوپتری، ارگونومی و طراحی» استفن فیزنت، علیرضا چوبینه / محمد امین موعودی، ماد چاپ اول، ۱۳۷۵.

۲- «اصول ارگونومی» گیلی عزیز، دستاوردهای دوره دوم سال دوم، ۱۳۷۴.

۳- «اصول ارگونومی» سعی محمد، کار و جامعه، شماره ۱۱-۱۰، ۱۳۷۴.

۴- «ارگونومی» رجی ابراهیم، مؤسسه کار و تأمین اجتماعی، شماره ۵۰، ۱۳۶۳.

۵- «مهندسي عوامل انساني در صنعت و توليد» مارتن هلاندر، علیرضا چوبینه، راهبرد، چاپ اول، ۱۳۷۵.

۶- «مقدمه ای کوتاه بر ارگونومی» شهناز هوشیگ، مرکز مطالعات ارگونومی برای کشورهای در حال توسعه، ۱۳۷۵.

۷- Oxford Advanced Learner's Dictionary / Mashhad Publishing co, ۴۹۹۱

مبانی کم کاری بین کارکنان معمولاً چند وجهی است و شامل موارد فیزیکی و روان اجتماعی وابسته به فاکتورهای نظری شرایط کاری، امنیت شغلی و رضایت شغلی و موقعیت‌های ارتفاع شغلی می‌گردد. بسیاری از کارکنان امروز خود را «زندانی» دریک شغل و یا محیط کار می‌دانند که مطلع‌شان نیست. برای آنها یک راه منطقی «کار کردن با تمام وجود نیست» بلکه شکوه و شکایت و داشتن تقاضاهای متعدد است. پیدایش و توسعه اینگونه تصورات در کارکنان به سبب ضعف مدیریت پدید آمده و مدیریت قابل شمات است.

مفهوم سهیم کردن کارگران در قدرت از طریق مشارکت ارگونومیکی برای مدیریت بسهولت قابل انجام بوده و چنانچه بصورت صحیح به آن عمل شود، مدیریت نیز بهره مند خواهد شد.

تشکیل تیمهای ارگونومی نمونه‌ای موفق از ترمیم شکاف بین مدیر و کارکنان است. نه تنها کارکنان ادعای عاملیت در تیمهای مداخله ارگونومی را خواهند داشت بلکه آنان تا حدی مستول شکست یا موقوفیت برنامه نیز بوده و علاوه بر آن ضمانت اجرایی برنامه را در جهت بهینه سازی عملیات اجرایی و تقلیل شکایات، تأمین می‌نمایند.

۶- اختصاص فضای مشخص جهت استراحت کارکنان

یکی از مسائلی که بر مبانی اصول ارگونومی باید به آن توجه نمود، اختصاص فضای مشخص جهت استراحت کارکنان در ساعت مقرر می‌باشد.

برای مثال در کارخانه مورد نظر، یکی از مشکلات موجود، عدم ساخت و تجهیز فضای مشخص در برخی از قسمتها از جمله قسمتی که محقق در آن به تحقیق اشتغال داشت، جهت استراحت کارگران در ساعت مقرر بوده و در برخی از قسمتهایم که فضای مشخص (اطافکی) جهت استراحت کارگران وجود داشت، این فضای قدری کوچک بود که حتی گنجایش نمی‌از افراد شاغل در آن قسمت راند است.

طی مصاحبه‌های انجام شده با کارگران، آنها اظهار می‌داشتند که بارها این مشکل را با مسئولین نظام مدیریت مشارکتی در میان گذاشته ایم، اما آنان هیچگونه توجهی به این امر نکرده اند. لذا وجود این مشکل باعث سرخوردگی و ایجاد این تصور در کارگران شده است که به آنها اهمیت داده نمی‌شود و کسی به فکر آنها نیست. بنابراین گفته یکی از کارگران کارخانه «ما در زمان استراحت همچون انسانهای سرگردان، اینطرف و انصرف در محل کارمان جهت صرف چای و خوردن چیزی پراکنده می‌شویم». طبعاً اینگونه تصورات منجر به تعییف روحیه کاری آنان گردیده و بی تفاوتی نسبت به کار را در آنان تشید می‌نماید.

۷- تجهیز محیط کار به وسائل حفاظت اینمی کارآمد

نکه دیگر در زمینه رعایت اصول ارگونومی، در اختیار گذاشتن وسائل حفاظت اینمی به کارگران در می‌باشد.

یکی از مسائلی که در کارخانه با آن روبرو بودیم، عدم برخورداری کارگران از برخی از وسائل حفاظت اینمی بوده است که در آنها باعث ایجاد این احساس گشته بود که مسئولین کارخانه برای آنها رازشی قائل نیستند و همین مسئله در نهایت منجر به عدم احساس مستولیت لازم و کافی در انجام صحیح کارها و کارشکنی‌های متعدد در بین آنها گردیده بود.

برای مثال داشتن گوشی‌های حفاظتی برای کارگران پرس که دارای صدای ضریب ای بوده و کارگران مواد اویله که در مواجهه با سر و صدای بال می‌باشند. آسیاب جهت ادغام مواد اویله (محصول) هستند و یا داشتن عینکهای حفاظتی مخصوص جهت استفاده کارگرانی که مسئول چک کردن حرارت کوره‌ها می‌باشند به منظور در امان ماندن از اشعه مادون قرمز و مأموران بنشش امری ضروری است که مسئولین کارخانه از در اختیار گذاشتن این وسائل، کوتاهی می‌نمایند. نکته دیگری که در زمینه وسائل حفاظت اینمی باید مورد توجه قرار گیرد این است که گاهی اوقات مشاهده می‌شود، کارگران با اینکه برخی از وسائل حفاظت اینمی همچون ماسکها یا دستکش حفاظتی در اختیارشان قرار می‌گیرد، از استفاده آنها پرهیز می‌نمایند.

مطلبی که در این زمینه باید بدان توجه داشت این است که «در مورد وسائل